

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 8/2019
02.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у поступку одузимања имовине окривљеног – овде власника Тодора Пулетића, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези чл. 61. и 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Тодора Пулетића, адвоката Бојане Дробњак поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои - По1 3/18 – К По1 140/16 од 09.07.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж – По1 - Тои 3/18 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног овде власника Тодора Пулетића, адвоката Бојане Дробњак, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои - По1 3/18 – К По1 140/16 од 09.07.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж – По1 - Тои 3/18 од 30.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала Тои - По1 3/18 – К По1 140/16 од 09.07.2018. године, усвојен је захтев Тужиоца за организовани криминал Оик.с. бр. 22/09 од 09.05.2018. године за трајно одузимање имовине па се:

Имовина проистекла из кривичног дела учињеног од стране осуђеног Тодора Пулетића трајно одузима од власника Тодора Пулетића и то: стан површине од 218,00м², у улици ..., Општина ..., Београд у поткровљу, на седмом спрату и гаражно место број 5, површине 12м², у сутерену стамбено-пословног простора, постојећи на кат. парц. ... и ... КО ... и плац у ... укупне површине 4.850м², уписан у ЗКУЛ број ... КО ... и то: кат. парц. бр. ... КО ... површине 1644м² и кат. парц. бр. ... КО ... површине 3206м². Одузетом имовином управља Дирекција за управљање одузетом имовином до правноснажног

окончања поступка за трајно одузимање имовине, а жалба не спречава Дирекцију да поступи у складу са одредбом члана 46. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Власник – осуђени Тодор Пулетић обавезан је да сноси трошкове поступка трајног одузимања имовине о чијој висини ће суд одлучити накнадно, након што прибави потребне податке.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж – По1 - Тои 3/18 од 30.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника осуђеног Тодора Пулетића, адвоката Бојане Дробњак изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала Тои По1 3/18 – К По1 140/16 од 09.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног овде власника Тодора Пулетића, адвокат Бојана Дробњак, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), у вези члана 68. ЗКП, због погрешне примене одредбе члана 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, као и због повреде одредбе члана 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно да иста преиначи, тако што ће одбити захтев Тужилаштва за организовани криминал за трајно одузимање имовине од окривљеног, овде власника Тодора Пулетића.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног овде власника Тодора Пулетића, адвоката Бојане Дробњак је неоснован.

Бранилац окривљеног овде власника Тодора Пулетића правноснажна решења побија због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 68. ЗКП, одредбе члана 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и повреде одредбе члана 5. КЗ наводи да је суд у поступку трајног одузимања имовине проистекле из кривичног дела од окривљеног, овде власника Тодора Пулетића погрешно применио закон и то одредбу члана 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32/2013, 94/2016) обзиром да овај закон није важио у време извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези чл. 61. и 33. КЗ за које је окривљени Тодор Пулетић оглашен кривим, већ је у моменту извршења

предметног кривичног дела важио Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" број 97/2008) који управо због тога што истим није била прописана примена у односу на наведено кривично дело у питању, је блажи по учиниоца у смислу члана 5. КЗ због чега, као и околности да је одбијањем оптужбе према окривљеном Тодору Пулетићу због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, није постојао основ за спровођење поступка трајног одузимања имовине.

По оцени Врховног касационог суда из изложених навода захтева произилази да бранилац окривљеног исти подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, тачније погрешне примене одредаба закона који прописује одузимање имовине проистекле из кривичног дела, а затим и кривичног закона.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Из списка предмета се утврђује да је пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К – По1 140/16 од 13.04.2017. године окривљени Тодор Пулетић оглашен кривим да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ и кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези чл. 61. и 33. КЗ, а да је пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж По1 26/17 од 05.03.2018. године делимично усвојена жалба окривљеног Тодора Пулетића и његовог браниоца и преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К – По1 140/16 од 13.04.2017. године, тако што је окривљени Тодор Пулетић оглашен кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези чл. 61. и 33. КЗ, док је према истоме на основу одредбе члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, док је у не преиначеном делу првостепена пресуда у односу на окривљеног Тодора Пулетића потврђена.

Даље, из списка предмета се утврђује да је заменик Тужиоца за организовани криминал Вишем суду у Београду, Посебно одељење за организовани криминал поднео захтев ОИК. С. бр. 22/09 од 09.05.2018. године за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела окривљеног – овде власника Тодора Пулетића и то: стана површине од 218,00м², у улици ..., Општина ..., Београд у поткровљу, на седмом спрату и гаражно место број 5, површине 12м² у сутерену стамбено-пословног простора, постојећи на кат. парц. ... и ... КО ... и плац у ... укупне површине 4.850м², уписан у ЗКУЛ број ...КО ... и то: кат. парц. бр. ... КО ... површине 1644м² и кат. парц. бр. ... КО ... површине 3206м², а који захтев је Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал решењем Тои – По1 3/18 – К – По1 140/16 од 09.07.2018. године усвојио и трајно одузео од окривљеног овде власника Тодора Пулетића имовину наведену у захтеву за трајно одузимање имовине ТОК-а. ОИК. С. 22/09 од 09.05.2018. године, налазећи да је ова имовина проистекла из кривичног дела, а коју одлуку првостепеног суда је као правилну прихватио и другостепени суд, тиме што је решењем Кж – По1 – Тои 3/18 од 30.01.2019. године одбио као неосновану жалбу пуномоћника окривљеног Тодора Пулетића, адвоката Бојане

Дробњак изјављену против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои - По1 3/18, К По1 140/16 од 09.07.2018. године.

Одредбом члана 82. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32 од 08.04.2013. године и 94 од 24.11.2016. године), прописано је да поступци одузимања имовине проистекле из кривичног дела започети до дана ступања на снагу овог закона, по одредбама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" број 97/08), ће се окончати по одредбама овог закона.

Одредбом члана 83. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32 од 08.04.2013. године и 94 од 24.11.2016. године) прописано је да ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" број 97/08) изузев члана 2. тог закона који престаје да важи 15. априла 2013. године.

Одредбом члана 84. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32 од 08.04.2013. године и 94 од 24.11.2016. године) прописано је да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", изузев члана 2. који ступа на снагу 15. априла 2013. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 4. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32 од 08.04.2013. године и 94 од 24.11.2016. године) прописано је, између осталог, да се одредбе овог закона примењују и за кривична дела из члана 208. став 4. КЗ.

Следствено цитираним законским одредбама и то одредбама чланова 82, 83, 84. и 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32 од 08.04.2013. године и 94 од 24.11.2016. године), а имајући у виду и околност да је Тужилац за организовани криминал захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Оик. с. 22/09 суду поднео дана 09.05.2018. године, дакле у време важења Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32/2013, 94/2016) то је, по оцени Врховног касационог суда првостепени суд, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног, овде власника, правилном применом закона, трајно одузимање имовине спровео по важећем Закону о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32/2013, 94/2016).

С тим у вези, по налажењу овога суда, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног покретање и вођење поступка за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела искључиво је везано за тренутак доношења правноснажне пресуде којом је окривљени оглашен кривим због извршења предметног кривичног дела, што је и услов за трајно одузимање имовине због чега се у смислу одредбе члана 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32/2013, 94/2016), овај Закон има применити.

У време важења Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" број 97/08), правноснажним решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Пои - По1 21/11; К По1 261/2010 од 23.06.2011. године усвојен захтев Тужиоца за организовани криминал ОИК. С. 22/09 од 14.03.2011. године и привремено одузета предметна имовина у моменту када је према окривљеном поступак вођен и због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ и из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ.

Важећи Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописује два одвојена поступка одузимања имовине и то поступак за привремено и поступак за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела који су по својим правним дејствима, условима под којима се имовина одузима као и по функционалној надлежности за одлучивање различити, а међусобно нису условљени, па је тим пре што закон прописује поступак трајног одузимања имовине након правноснажности пресуде, ово засебан поступак који се може спровести само у датој процесној ситуацији.

Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" бр. 32/2013, 94/2016), садржи одредбе организационе, процесне и материјалне природе, с тим што је по оцени Врховног касационог суда, одредба члана 2. истог закона "мешовите" природе, јер прописује кривична дела за која је могуће покренути и водити поступак одузимања имовине. У овом случају материјална природа наведене одредбе закона нема утицаја на оцену суда о примени блажег закона из члана 5. став 1. и 2. КЗ из разлога што је у време када је окривљени правноснажно оглашен кривим за кривично дело из члана 2. важећег Закона, односно након правноснажности пресуде јавни тужилац поднео захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, а суд спровео потпуно независан поступак и од окривљеног – власника трајно одузео предметну имовину.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног овде власника Тодора Пулетића да су побијана правноснажна решења донета уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује да суд није на несумњив начин утврдио да је окривљени Тодор Пулетић власник имовине која је предмет трајног одузимања, због чега је морао да изведе доказ вршењем економско-финансијског вештачења од стране сталног судског вештака на околности добити коју је остваривао окривљени Тодор Пулетић као сувласник Привредног друштва "АА" у Црној Гори у време извршења кривичног дела и непосредно пре стицања власништва над предметним непокретностима, као и да није на поуздан начин утврдио да је предметна имовина проистекла из кривичног дела, обзиром да није спроведена финансијска истрага током поступка трајног одузимања имовине.

По оцени Врховног касационог суда изложеним наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено правноснажним решењима у погледу чињеница да ли је предметна имовина власништво окривљеног и да ли је иста проистекла из кривичног дела.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописије разлоге због којих окривљени, преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.